

Peter Wasmund

Programma Quo ad Renuntiationem Novi Magistratus Academici, Omnes eidem subditi officiose & peramanter invitatur

Rostochi[i]: Pedanus, 1628

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734598769>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1628

1) Peter Wasmundt

2)

3) Thomas Lindemann

Programma
Quo
ad
RENUNTIATIO-
NEM NOVI MAGISTRA-
TUS ACADEMICI,

Omnes eidem subditi officiosè & per-
amanter invitantur,

P. P.
RECTORE
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
PETRO WASMUNDT J.U.D.
& Professore ordinario.

Rostochi
Typis Joachimi Pedani Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXVIII.

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
PETRUS WASMUNDT

J. U. D. & Professor ordinarius.

Uⁱ similitudine aliqua laboriosam magistratus politici conditionem exprimere & illustrare conantur, cū auriga, cum belli duce, cum nauclero, & id genus aliis, eam cōparant. Ut enim currus rectore destitutus nutat, & quandoq; planè subvertitur; exercitus sine duce gregis dispersi instar oberrat, & facili negotio ceditur; navis sine gubernatore fluctuat, & non rarò scopulis illisa triste naufragiū experitur: ita sine Rectore Respublica interit atq; collabitur. Nullum enim fretum teste Tullio, tot tantisq; Euriporum æstibus motuumque procellis
quam

quam regimen politicum obnoxium
est. Istis vero compescendis Deus
Opt. Max. magistratum constituit,
eique gladium commisit, cujus ad-
ministrationem difficilem atq; pericu-
losam esse omnes omnium temporum
historiæ satis superq; probant. Quare
magistratus munus alij Atlantico, alij
Aetnæo oneri, alij Herculeo labori cō-
parant, aliisq; infinitis modis ejusdem
gravitatē depingunt. Poëtæ dum Pro-
metheum Caucaſo affixum esse, ejusq;
jecur noctu crescens & renascens in-
terdiu ab Aquila arrodi; Sisyphum dū
saxi ejusdem indefinenti volutatione
& molesta regyratione affligi fingunt;
magistratum quotidianis cu-
ris pre-
mi, laboribus perpetuis affici, arro-
di & absumi denotant. Unde de ma-
gistratibus ritè obeundis, controversiæ
cum inter Politicos, tum Jctos creber-

rimæ subinde exortæ sunt, inter quas non postrema est, utrum Reipubl. sit utilius, annuos & ambulatorios, an perpetuos magistratus habere? Et sane pro magistratu perpetuo rationes pugnare videntur haut leves. Utenim in corpore victus ratio mutata parum prodest: ita quoq; magistratum in Republica mutatio nequaquam eisdem commodat. Quibus accedit, quod annui ac paucis tempore circumscripti magistratus hoc habent, ut cum quis aliquid in his didicerit, prius decedat quam ejus exhibere specimen possit. Neq; illud contemnendum, quod cum autoritate imperare is non potest, qui se brevi privatum fore metuit, dignitate vero detracta magistratui, quis parebit? quis metu contineri poterit? quis imperata exequetur: Sin potestas perpetua erit, & cum dignitate imperabitur,

tur, & cum obsequio parebitur, nec magistratui metuendum erit, ne aliquando privatorum contumelias aut improborum calumnias ferre cogatur. A magistratibus præterea novis nova cōsilia, novæ leges, novi mores, nova instituta, nova edicta, nova judicia, novi ritus, novæ legis actiones, nova deniq; omnium rerū facies ad Rempubl. permanare consuevit, unde veterum legum ac morum priscorum contemptus sequitur. Itaq; & Deus ipse magistratus ac iudices perpetuos constituit: & eosdem Plato in sua Republica requirit. Laudatur quoq; Antoninus Pius quod factus Imperator nulli eorum quos Adriaus provexerat successorē dedit: eaq; constantia fuit, ut septenis ac novenis annis in Provinciis bonos præfides detineret. **Quamvis** vero hæc ita speciosè dicantur, annuos tamen at-

que ambulatorios magistratus Reipubl. magis esse utiles ac proficuos tum jura ac leges, tum exempla ostendunt. Neminem enim Impp. Valentinianus & Valens volunt susceptionis munere functum ad idem munus adstringi, nisi se prius vinculo sollicitudinis superioris absolverit: quod neq; eos qui placuerint, gravare, justi; neq; eos qui displicuerint tenere prudentis sit. Divus etiam Hadrianus de iterandis muneribus rescripsit in hæc verba, illud consentio, ut si alij non erunt idonei, qui hoc munere fungantur, tum demum ex his qui jam functi sunt creentur. Athenienses magistratus suos annuos habuerunt. Senatus Romanus censuit magistratus continuari contra Rempublicam esse. In legib. XII. tabular. in officio censorum habetur: magistratum quinquennium habento, reliqui

qui magistratus annui sunt. Et altera. Eundem magistratum, ni decem anni interfuerint, ne quis capito: civitatem annali lege servanto. Propter Hyperionis superbiam ac crudelitatem non esse uni amplius parendum, Megarenses censuerunt, sed annuos magistratus creandos, qui vicissim summæ rerum præessent. Carthagine quottannis annui bini electi reges fuerunt.

Apud Thebanos lex fuit, qua morte puniebatur, qui ultra tempus à legibus præscriptum magistratum retinisset. Prudenti ergo prædecessorum nostrorum consilio receptum est, ut singulis semestribus magistratus scholastici mutentur, ut non modo honores sed etiam labores vicissimæ line quadam disponantur & quasi exæquentur inter Collegas, & ut legitime à Reverendo Academiae Senatu electo publicè solemnè ritu commendetur gubernatio, quæ non proprio iudicio aut affectibus, sed secundum normam legum ex autoritate totius Concilij acceptanda & administranda sit. Publica vero hæc designatio Rectoris voluntate & consensu Senatus Academici publicam auctoritatem illi tribuit, apud omnes jurisdictioni ipsius subjectos, ut magistratum suum agnoscant, tanquam legitime vocatum, & à Deo ipso ad hoc munus ordinatum, ac propterea major reverentia ipsi legibusq;

gibusq̄, quarum custodia & executio ei incumbit, pro-
pter Deum reverenter pareant. Non est enim potestas
nisi à Deo, & flagitat Deus obædientiam ab omnibus qui
subditi sunt, non modo propter iram seu pœnam, sed
etiam propter conscientiam, quæ quavis contumacia ac
inobædientia fauciatur. Cum autem ego præterito se-
mestri æstivo magistratum ea qua potui fide & dili-
gentia gesserim, magnas Deo opt. maximo ago gratias,
quod ille cursum gubernationis meæ in perturbatissimo
hoc omnium rerum statu ad optatum finem clementer
direxerit. Grata quoq̄ mente prædico Dn. Promoto-
ris cæterorumq̄ Dnn Collegarum in publicis negotiis
peragendis mihi præstitum auxilium, & cum pro recepta
Academiæ nostræ consuetudine meo officio per Dei gra-
tiam sim defunctus, significo consentientibus patrum
Academicorum suffragiis novum Rectorem electum ef-
se, quem cras hora nona, volente Deo, publicè renun-
ciabimus. Ad cuius actus solemnitatem omnes quicun-
que magistratum hunc à Deo constitutum agnoscunt &
colunt, frequentes comparituri quin sint, non dubito.
Id vero ad meam petitionem ut lubentiùs faciant, & gu-
bernationem Academicam unde quaq̄ à Satanæ organis
impetitam & conquassatam Deo summo Academicarum
Rectori & potentissimo Protectori ardentibus votis
commendent, hortor moneo & obtestor. P.P. Rostochij
26, Octobr, Anno 1628.

ne so

o

ris beſſiis quicquam differunt, aut dom-
vitas, ulla gens, aut etiam hominum un-
ſtare aut ipſe mundus conſiſtere poteſt.
tanta ſit legum autoritas excellentia atque
tulatur Academia noſtra de preſtantiſſi-
dono, quo eam Deus Opt. Max. veluti
eſſe voluit, & ultra ducentos annos ſibi
menter quod ſperamus & precamur imp-
bit. Ne vero quiſquam ignorantia le-
peccandi illecebram foveret, more ma-
tis Academia receptum eſt, ut ſingulis
ges Academia publice recitentur, a
vindicerentur, & ad earundem obſervant-
demici ſerio moneantur. Judæi volunt
legis divinae mandata ſcripta ferebant
fronte: habebant in limine domus, &
quam obliſcerentur. Duodecim ta-
pueris ad edicendum proponebantur.
ges olim appellabantur, quod priusquam
neſciant, leges noſſent & cantarent, &
traderentur. Et Tuſco Germanorum re-
carminibus eſt complexus, quæ publice
cantarentur, ne obſivio illas obliterare
ignorantia. Quod ſi olim hoc factum e-
gis hoc conclamato & perverſiſſimo ſe-
petitio & diligens inculcatio neceſſaria
quo mobiliſſima juventus diverſis pe-
fluctibus agitata, ductore ſideli eget qui
rectam eam deducat, ne in vaſtiſſimo pel-
naufragium patiat. Adeſte ergo c-

